

کشتی آزاد قهرمانی جهان –قزاقستان
**«جوان» و «زارع»
 طلایی شدند**
 آدرنالین ۸

عراقچی؛

**هیأت ایرانی در دوحه است
 اما برنامه‌ای برای دیدار
 با مقام‌های آمریکا نداریم**

سیاست ۲

از ابلاغ دستورالعمل حضور در تجمعات شبانه تا مشارکت در رزمایش «جان‌فدا»؛

اولویت آقای وزیر در شرایط بحران آموزشی چیست؟!

شهر نوشت ۶

دیدار

آیت‌الله مجتبی خامنه‌ای در دیدار فرماندهان ارشد نظامی؛

هر تهدید بدون محدودیت جغرافیایی با پاسخ روبه‌رو شود

فرماندهان ارشد نیروهای مسلح با آیت‌الله سید مجتبی خامنه‌ای رهبر جمهوری اسلامی ایران دیدار کردند.

این نخستین دیدار اعلام‌شده فرماندهان نیروهای مسلح با آیت‌الله سیدمجتبی خامنه‌ای از زمان آغاز رهبری در اسفند گذشته تاکنون است. زمان و مکان این دیدار یا تصویری از آن منتشر نشده‌است.

براساس خبر منتشرشده در وب‌سایت khamenei.ir، رهبری در این دیدار، «آمادگی رزمی هوشمندانه‌برای مقابلهٔ پرقدرت بادشمنان» را از الزامات «بازدارندگی حداکثری» دانستند و مقرر کردند هر سطح و نوعی از تهدید باید با پاسخ‌فوری و اثرگذار و بدون محدودیت جغرافیایی روبه‌رو شود. آیت‌الله سیدمجتبی خامنه‌ای تصریح کردند: اگر دشمنان مجدداً حملات نظامی یا تروریستی را شروع کنند، این نیروهای مسلح جمهوری اسلامی و ملت ایران هستند که زمان و شرایط پایان آن را تعیین‌می‌کنند.

فرمانده کل قواهمچنین بر تقویت معماری اطلاعات نظامی، تعمیق دفاع‌بومی در دو حوزه «دکترین» و «تاکتیک»، رشد توانمندی‌های روزآمد دفاعی و امنیتی یا بهره‌گیری از فناوری‌های نوین و تقویت بنیه‌معنوی و روحیه‌جهادی، هم‌زمان با تلاش بی‌وقفه برای تأمین نیازهای معیشتی و پشتیبانی از نیروهای مسلح، تأکید کردند. در بخش دیگری تأکید شد بانک اهداف به‌نجوی به‌روزسانی شود که انواع دارایی‌های مادی و غیرمادی دشمن آمریکایی- صهیونی در تیررس نیروهای مسلح قرار گیرد.

گزارش

ماجرای کنار گذاشتن قالیباف از مذاکرات چیست؟

ارسال یک نامه محرمانه از واشنگتن و نشست بی سابقه در تهران، گمانه‌زنی هادر باره بر کناری ناگهانی محمدباقر قالیباف از روند مذاکرات با آمریکا و چرخش سکان به سمت محسن رضایی را تقویت کرده است؛ تغییری که پاسستور و بهارستان هنوز در برابر آن سکوت کرده‌اند.

محمدباقر قالیباف در ماه‌های گذشته علاوه بر ریاست مجلس، با عنوان سرپرست هیئت‌مذاکره کننده ایران نیز شناخته می‌شود. در حال حاضر این ادعادر فضای مجازی دست‌به‌دست می‌شود که قالیباف در موضوع مذاکرات ایران و آمریکا، جای خود را به محسن رضایی داده‌است.

به گزارش فراور، در شبکه‌های اجتماعی گفته می‌شود که این ادعا از سوی یک تحلیلگر سیاسی – اقتصادی مطرح شده است. تا لحظه تنظیم این گزارش، واکنش رسمی به‌ادعای کنار گذاشته شدن قالیباف از مدیریت مذاکرات پایان جنگ نشان داده نشده‌است. این ادعا تاوجه به دور خاد مهم سیاسی مطرح می‌شود.

نامه جی. دی. ونس به محسن رضایی

خبری که چند روز قبل روزنامه وال استریت

ژورنال در باره ارسال نامه از سوی معاون رئیس‌جمهور آمریکا به دبیر شورای عالی امنیت ملی ایران منتشر کرده بود، پس از مدت کوتاهی تأیید به صورت رسمی اعلام شد. هر چند روایت‌های مختلفی در باره محتوای این نامه وجود دارد اما گفته می‌شود نامه معاون ترامپ به صورت محرمانه و توسط میانیجی‌های قطری به ایران آمده و تحویل داده شده‌است.

فارغ از محتوای نامه، برخی بر این موضوع تأکید دارند که ارسال نامه به دبیر شورای عالی امنیت ملی به جای سرپرست هیئت مذاکره کننده ایران، نشانه‌ای مبنی بر تغییر

ایشان حمایت ملی از نیروهای مسلح را از ارکان بازدارندگی در برابر بیگانگان ایران ستیز و مز‌دوران داخلی آن‌ها دانستند و اضافه کردند: حضور هشت‌ماهه ملت مبعوث در میادین، امتدادبخش دفاع مقدس هشت‌ساله است که به موازات پایمردی نیروهای نظامی، انتظامی و بسیجی، از تمامیت سرزمینی ایران ونظام اسلامی حفاظت کرده‌است و خواهد کرد.

رهبر انقلاب، با قدردانی از استواری هوشمندانه جبهه مقاومت در کشور های مختلف، وحدت ساختار انتغیری تعیین کنندهباتأثیر رهبردی در شکل دهی به نظم جدیدسیاسی و امنیتی در غرب آسیا دانستند و بار امیدواری کردند این نظم جدید زمینه‌ر فرورزن اتحاد ملت‌ها ودولت‌های اسلامی را برای شکل گیری تمدن نوین اسلامی فراهم کند. سر لشکر عبداللهی، رئیس ستاد کل نیروهای مسلح، امیر سرلشکر حاتمی، فرمانده کل ارتش، و سردار سرلشکر وحید و فرمانده کل سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، در دیدار با فرمانده کل قوا، ضمن ارائه گزارش‌هایی از وضعیت آمادگی مدافعان کشور در سواحل خلیج فارس، مناطق عملیاتی تنگه هرمز، در بای عمان و مرزهای شمال غرب و جنوب شرق کشور، گزارشی نیز از تولید چندبرابری انواع مهمات و سلاح‌های شناسایی، پشتیبانی و رزمی به استحضار ایشان رساندند.

فرمانده کل قوا، ضمن اظهار خرسندی از فعالیت‌های انجام‌شده، از فرماندهان ارشد نظامی خواستند مراتب تشکر و رضایت‌ایشان را به اطلاع کلیه نیروهای نظامی، انتظامی، بسیجی و کارکنان این سازمان ها و وزارت دفاع و خانواده‌های معززشان برسانند.

طرح یک ضرورت همزمان با نشست دوحه
و تهدید جنگ و تخریب زیرساخت‌ها:

بازنگری در هزینه - فایده حفظ ذخایر اورانیوم

میانیجی‌های قطری برای جلوگیری از آغاز جنگی تازه میان ایران و آمریکا تلاش می‌کنند و در همین شرایط اما یکی از اعضای کمیسیون امنیت ملی مجلس خواستار افزایش غنی‌سازی اورانیوم به ۹۰ درصد شده است؛ سطحی که به غنای مورد استفاده در تسلیحات هسته‌ای نزدیک است. هم‌زمان گزارش‌های رسانه‌های آمریکایی از احتمال حملات گسترده به زیرساخت‌های ایران پس از انتخابات میان‌دورهای آمریکاحکایت دارند و در چنین شرایطی، پر سسبی فراتر از اختلافات معمول هسته‌ای مطرح می‌شود که حفظ ذخایر اورانیوم با غنای بالا چه نسبتی با حفظ زیرساخت‌های حیاتی و آینده اقتصادی ایران دارد و اگر قرار باشد کشور برای نگه‌داشتن چندصد کیلوگرم اورانیوم، خطر تخریب تأسیسات انرژی، بنادر، پالایشگاه‌ها و زیرساخت‌های صنعتی خود را بپذیرد، آیا هزینه و فایده چنین تصمیمی دوباره محاسبه شده است؟ این پرسش به معنای نادیده گرفتن حق ایران برای استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای یا توجیه حملات نظامی آمریکا و اسرائیل نیست، بلکه موضوع بررسی گزینه‌هایی است

که بتوانند هم حقوق و امنیت ایران را حفظ کنند و هم احتمال جنگی دیگر را کاهش دهند؛ جنگی که حتی در صورت ناکامی مهاجمان در دستیابی به اهداف نظامی، ممکن است خسارات اقتصادی آن برای سال‌ها باقی بماند. ابراهیم رضایی، عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس، نهم آبان در اظهاراتی خواستار افزایش غنی‌سازی اورانیوم از ۶۰ به ۹۰ درصد شد. او با اشاره به تجربه جنگ‌های اخیر گفت: «اگر امروز هسته‌ای شده بودیم مورد حمله قرار نمی‌گرفتیم و آنها به گونه دیگری با ما برخورد می‌کردند.» رضایی همچنین تأکید کرد که ایران باید توانمندی‌های هسته‌ای خود را حفظ کند تا در صورت تغییر تصمیم‌های کلان کشور، امکان استفاده از این ظرفیت وجود داشته باشد. او از بررسی طرح‌های خروج از پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای، NPT، در مجلس نیز سخن گفت و مذاکره بر سر توانمندی هسته‌ای را نادرست دانست. این اظهارات نماینده مجلس بیانگر دیدگاهی است که امنیت ایران را در افزایش ظرفیت بازدارندگی، حتی تا استانه دستیابی به سلاح هسته‌ای، جست‌وجوی کند...

سیاست ۲

«بغز یان» در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی»

و با تأکید بر انتفاع دهک‌های بالاتر از تورم:

در جامعه از عدالت اجتماعی و اقتصادی خبری نیست

چر تکه ۳

گزارش

دوحه؛ دروازه صلح یا آخرین ایستگاه قبل از جنگ؟

رفته و آمد فشرده میانیجی‌های قطری میان تهران و واشنگتن، احتمال آغاز مذاکرات مستقیم ایران و آمریکا را تقویت کرده‌است. هر چند گزارش‌ها زیرشرف گفت‌وگوها حکایت دارند، اما دوحه روز به سر پرورده هسته‌ای، تنگه هرمز و تضمین اجرای تعهدات همچنان می‌نویسد و چرا به نقطه توافقی یا آخرین ایستگاه پیش از جنگ دوباره تبدیل کند.

به گزارش روزیوداد ۲۴، بازگشت میانیجی‌های قطری به تهران و گزارش‌ها زیرشرف مذاکرات غیرمستقیم ایران و آمریکا بار دیگر احتمال آغاز گفت‌وگوهای مستقیم دو طرف در دوحه را مطرح کرده‌است؛ مسیری که قرار است با تفاهم‌های اولیه در باره پرونده هسته‌ای، تنگه هرمز و مشوق‌های اقتصادی همراه شود. با این حال، اختلاف بر سر ترتیب اجرای تعهدات، محاصره دریایی ایران و سر نوشت ذخایر اورانیوم غنی شده همچنان پایلر ساخت و هم‌زمان، واشنگتن گزینه نظامی را از روی میز کنار نگذاشته‌است.

دوحه در آستانه میزبانی مذاکرات مستقیم

روزنامه «العربی الجدید» در گزارش امروز خود از احتمال پیوستن هیئت آمریکایی به مذاکره کنندگان ایرانی در دوحه خبر داده‌است. این گزارش در حالی منتشر شده که تلاش‌های قطر برای جلوگیری از بازگشت جنگ به مرحله‌ای گسترده تر شدت گرفته‌است. این رسانه به نقل از منابع نزدیک به روند میانیجی‌گری قطری و پاکستان نوشته‌است که کمالات غیرمستقیم میان تهران و واشنگتن به مرحله‌ای تازه رسیده و احتمال دارد دو طرف پس از توافق بر سر اقدامات اولیه وارد گفت‌وگوهای مستقیم شوند.

بر اساس این گزارش، تفاهم‌های اولیه قرار است پرونده هسته‌ای ایران، وضعیت کشتریانی در تنگه هرمز و مشوق‌های مالی برای تهران را دربر بگیرد. همچنین از چین و روسیه به عنوان کشورهای احتمالی ضامن توافق نامبر ده شده‌است موضوعی که در صورت تحقق، می‌تواند یکی از مهم‌ترین نقول‌های این روند با مذاکرات پیشین تبدیل شود.

آکسیوس نیز گزارش داده که میانیجی‌های قطری در جریان گفت‌وگوهای روز جمعه با کاخ سفید در تماس مستمر بوده‌اند و یک منبع دیپلماتیک از «پیشرفت مثبت» در تلاش برای دستیابی به توافق

خبر داده‌است. تیم مذاکره کننده ایرانی نیز بنابر این گزارش، همراه هیئت قطری به دوحه بازگشته‌است.

اختلاف اصلی تهران و واشنگتن؛ چه کسی باید قدم اول را بردارد؟

مهم‌ترین مانع در مسیر توافق، اختلاف بر سر ترتیب اجرای تعهدات است. واشنگتن می‌خواهد پرونده هسته‌ای ایران از همان ابتدای مذاکرات در مرکز گفت‌وگوها قرار بگیرد و تهران پیش از هر گونه توافق، درباره ذخایر اورانیوم غنی‌شده و دسترسی باز رسان از انس بین‌المللی انرژی اتمی امتیازهایی بدهد.

در مقابل، جمهوری اسلامی خواهان پایان محاصره دریایی بنادر ایران، رفع محدودیت‌های صادرات نفت و آزادسازی بخشی از دارایی‌های مسدودشده خود است. مقام‌های ایرانی تأکید کرده‌اند که بدون تغییر در سیاست آمریکا، مذاکره درباره پرونده هسته‌ای نمی‌تواند به نتیجه برسد.

رئیزر در روزهای اخیر گزارش داده بود که قطر پیش‌نویس تازه‌ای برای پایان جنگ به تهران ارائه کرده‌است. اما یک مقام ارشد ایرانی آن را مجموعه‌ای از پیشنهادهای غیرقابل قبول توصیف کرده و گفته بود تهران در موضع هسته‌ای خود انعطاف نشان نخواهد داد. این اختلاف نشان می‌دهد که مسئله صرفاً بر سر محتوای توافق نیست، بلکه بر سر اعتماد و تضمین اجرای آن نیز هست. ایران پس از تجربه توافقی‌های پیشین و بازگشت تحریم‌ها، حاضر نیست بدون دریافت امتیازهای ملموس، تعهدات هسته‌ای تازه‌ای بپذیرد. در سوی مقابل، دولت دونالد ترامپ نیز می‌خواهد پیش از کاهش فشار اقتصادی و نظامی، نشانه‌ای روشن از تغییر رفتار تهران دریافت کند.

تنگه هرمز؛ برگ برنده ایران یا نقطه ضعف مذاکرات؟

تنگه هرمز در این مذاکرات نقشی فراتر از یک موضوع فنی درباره کشتیرانی دارد. این گذرگاه حیاتی انرژی، به یکی از اصلی‌ترین ابزارهای فشار ایران در برابر آمریکا تبدیل

شده و هر گونه اختلال در آن، بازار نفت و امنیت اقتصادی کشورهای منطقه را تحت تأثیر قرار می‌دهد. پیشنهاد هفت‌روزه ایران برای بازگشایی تنگه هرمز، در صورت رفع محاصره دریایی و توقف محدودیت‌های صادرات نفت، یکی از محورهای اصلی تلاش‌های دیپلماتیک اخیر بوده‌است. تهران می‌خواهد ابتدا شرایط اقتصادی و امنیتی خود را بهبود دهد و سپس وارد مذاکرات گسترده تر درباره پرونده هسته‌ای شود.

اما واشنگتن این ترتیب را نمی‌پذیرد. از نگاه دولت ترامپ، بازگشایی هرمز بدون حل و فصل پرونده هسته‌ای، می‌تواند اهرم فشار آمریکا را تضعیف کند و زمینه را برای ادامه اختلاف‌ها در آینده فراهم سازد.

از سوی دیگر، ادامه تنش در این آبراه برای ایران نیز هزینه‌ساز است. اختلال در صادرات نفت، فشار بر اقتصاد داخلی و خطر گسترش درگیری به زیرساخت‌های منطقه‌ای، نشان می‌دهد که تنگه هرمز هم‌زمان یک ابزار چانه‌زنی و یک نقطه آسیب‌پذیر است. توافقی که بتواند امنیت کشتریانی را به وضعیت پایدار بازگرداند، برای همه طرف‌ها اهمیت اقتصادی و راهبردی خواهد داشت.

چین و روسیه به عنوان ضامن؛ تضمینی برای توافق یا پیچیده تر شدن بحران؟

گزارش العربی الجدید در باره احتمال نقش آفرینی چین و روسیه به عنوان ضامن توافق احتمالی، یکی از بخش‌های قابل توجه تحولات تازه‌است. حضور این دو قدرت می‌تواند از منظر تهران اهمیت ویژه‌ای داشته باشد؛ زیرا ایران به دنبال سازوکاری است که مانع از تکرار تجربه خروج آمریکا از توافق هسته‌ای و بازگشت تحریم‌ها شود.

چین، به عنوان یکی از مهم‌ترین خریداران نفت ایران، از بحث در خلیج فارس و بازگشایی تنگه هرمز سود می‌برد. روسیه نیز در پرونده هسته‌ای ایران سابقه مشارکت دیپلماتیک دارد و تهران پیش‌تر از نقش سازنده‌مسکودر مذاکرات سخن گفته‌است.

با این حال، ضمانت سیاسی چین و روسیه به تنهایی نمی‌تواند اجرای تعهدات آمریکا را تضمین کند. پرسش اصلی این است که آیا توافق احتمالی، سازوکار مشخصی

برای نظارت بر اجرای تعهدات، حل اختلاف و جلوگیری از بازگشت تحریم‌ها خواهد داشت یا خیر. بدون چنین سازوکاری، حضور قدرت‌های دیگر ممکن است بیشتر جنبه سیاسی داشته باشد تا تعاضات عملی.

مذاکره در سا به تهدید؛ ترامپ هنوز گزینه نظامی را کنار نگذاشته‌است

تحركات دیپلماتیک اخیر در شرایطی انجام می‌شود که نشانه‌های آمادگی نظامی نیز ادامه دارد. آکسیوس گزارش داده‌است که فرمانده ستکدام درباره وضعیت محاصره دریایی ایران و احتمال از سرگیری عملیات نظامی به دونالد ترامپ گزارش داده‌است. هم‌زمان، مقام‌های آمریکایی از ادامه تلاش برای توافق سخن می‌گویند، اما گزینه حملات تازه همچنان مطرح است.

در تهران نیز نشانه‌ای از اعتماد به پایداری روند دیپلماتیک دیده نمی‌شود. مقام‌های ایرانی از ادامه آمادگی دفاعی و ضرورت حفظ توان بازدارندگی سخن گفته‌اند و دولت نیز خود را برای شرایط متغیر آماده می‌کند.

در باره توقف جنگ و تعهدات هسته‌ای مذاکره کنند که هنوز به یکدیگر اعتماد ندارند و هر کدام می‌کوشد امتیازهای طرف مقابل را پیش از عقب‌نشینی خود دریافت کند. اگر مذاکرات مستقیم آغاز شود، می‌تواند نخستین گام جدی برای خروج از چرخه جنگ و تهدید باشد؛ اما آغاز گفت‌وگو به معنای پایان بحران نیست. توافق احتمالی زمانی معنا پیدا می‌کند که از تفاهم‌های اولیه فراتر برود، تضمین‌های اجرایی داشته باشد و بتواند هم‌زمان به سه مسئله اصلی پاسخ دهد: توقف جنگ، رفع فشار اقتصادی و تعیین تکلیف پرونده هسته‌ای ایران.

در غیر این صورت، دوحه نیز ممکن است به یکی دیگر از ایستگاه‌های دیپلماسی تبدیل شود که در آن امید به توافق شکل می‌گیرد، اما اختلاف بر سر شروط و تضمین‌ها، بار دیگر مسیر راه‌سوی رویارویی نظامی بازمی‌گرداند.